

λανθάνει ἐκ φοβερᾶς αἱματοχυρίας. Ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ τοσοῦτον κατεθέλχθη ἐκ τῆς διηγήσεως ταύτης, τὴν ὁποίαν ὁ διοικητὴς τῇ διηγέθη, ἐπανελθὼν εἰς Ἀγγλίαν, ὥστε ἐμύνησεν εἰς τὴν γυναῖκα ἐκείνην καὶ τῇ προσδιώρισε σύνταξιν ἰσόβιον 40 λιρ. κατ'έτος.

#### ΤΑ ΘΥΣΙΑΣΘΕΝΤΑ ΠΑΙΓΝΙΑ.

Πτωχή οἰκογένεια συγκατεμένη ὑπὸ τοῦ Πατρός, τῆς μητρός καὶ τοῦ μονογενοῦς αὐτῶν ἐξεκτουῦ τέκνου, κατῴκει εἰς ἄθλιόν τινα οἰκίσκον, ὅστις ἔκειτο εἰς τὸ ἄκρον τοῦ χωρίου. Τὸν παρελθόντα χειμῶνα, θύελλα χιόνος εἶχε λευκάνει τὴν ἐξοχὴν καταστήσασα τὰς ὁδοὺς ἀδιαβάτους. Ὁ Πατὴρ καὶ ἡ Μήτηρ ἦσαν κλινῆρεις ἀσθενούντες ἀμφοτέρω. Ὁ μόνος αὐτῶν φύλαξ καὶ προστάτης ἦτο ἡ μικρὰ τῶν κόρη, ἥτις ἐπραττε θαύματα ἵνα περιβάλῃ αὐτοὺς. Πλήρης θάρρους πάντοτε, προητοίμαζε τὴν πιστάνην καὶ τὴν τροφήν τῶν καὶ ἐνησχολεῖτο εἰς πᾶν ὅ,τι ἦτο αὐτοῖς ἀναγκαῖον μετ' εὐφρίας καὶ στοργῆς ἀνωτέρας τῆς ἡλικίας τῆς. Δυστυχῶς ὅμως τὸ ψῆχος κῆξανε καὶ καθίστατο σφοδρότερον. Ἡ δὲ οἰκία δὲν ἦτο καλῶς κεκλεισμένη. Τὰ σκεπάσματα καὶ τὰ ἐνδύματα εἶχον τοσοῦτον λεπυνθῇ ἐκ τῆς παλαιότητός τῶν ὥστε καθίσταντο ἐλαφρὰ καὶ ἡ καύσιμος ὕλη ἐπλησίαζεν εἰς τὸ τέλος τῆς. Τί ποιητέον; Τὸ παιδίον ἠσθάνετο, ὅτι ἔπρεπε διὰ πάσης θυσίας νὰ διατηρηθῇ τὸ πῦρ ἕκαστα τὸ τελευταῖον ξύλον καὶ τὸ τελευταῖον καύσιμον εἶδος ὅπερ εἶχεν. Ἐπομένως περιελθὼν τὴν οἰκίαν «τίποτε! τίποτε πλέον διὰ τὴν φωτιάν, ἀνέκραξε!...» Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐρρίφθησαν ἐπὶ τῶν παιγνίων τοῦ τὰ ὅποια συνέκειντο ἀπὸ ξύλινον ἀμαξάκι, κούκλαν ἀγαπητὴν ἐντὸς τῆς κοιτίδος τῆς, τριχωτὸν ἄρνιον, ξύλινον ἵππον, τὰ ὅποια ἦσαν οἱ θησαυροὶ οἱ δωρηθέντες αὐτῇ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.

Δὲν δισταίνει οὐδὲ στιγμήν τὰ λαμβάνει ἐν πρός ἐν καὶ τὰ ῥίπτει ἐπὶ τῆς ἐστίας ἢ φλόξ ἀναλάμπει... ἔπειτα ῥιφθεῖσα εἰς τὰ γόνατα «Πανάγαθε Θεέ! λέγει, στείλε εἰς ἡμᾶς ἀγαθὸν τινα ἄνθρωπον πολὺ δυνατόν ἵνα μᾶς βοηθήσῃ!»

Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ὁ πολὺ δυνατός δὲν ἦτο μακρὰν διότι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν διέβαινε τῆς θύρας ξυλοκόπος τις κατερχόμενος ἐκ τοῦ ὄρους. Ἰδὼν τὸν οἰκίσκον αὐτὸν πεφραγμένον ἐξῶθεν ὑπὸ τῆς χιόνος, ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ κτυπήσῃ τὴν θύραν, ἔπειτα ἀπαλλάξας τὸ κατώφλιον ἀπὸ τὴν χιόνα, ἥτις τὴν εἶχε φράξει, ἤνοιξε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τοῦ γείτονος. Τὰ παίγνια ἔλαμπον εἰσέτι ἐπὶ τῆς ἐστίας διακρινομένου καλῶς τοῦ σχήματος αὐτῶν ἐντὸς τῆς φλογός. Ἠνύχθη τὸ πᾶν, ἐναγκαλισθεὶς δὲ τὴν μικρὰν ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν βραχιόνων τοῦ ἑσθ' ἡσυχος τέκνον μου, τῇ εἶπε, δὲν θὰ λείψει τίποτε πλέον ἀπὸ ἐδῶ!» Ἐρερε ξύλα, σκεπάσματα καὶ τροφὰς, καὶ ἡ δυστυχὴς οἰκογένεια ἐσώθη.

Εἰς τὴν ἱατρικὴν ἐφημερίδα τοῦ Λονδίνου «Lancet» γράφουσιν ἐκ Σανταφὲ-δε-Βογότα, ὅτι ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ὑπάρχει ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι Ἰσπανικῆς καταγωγῆς καὶ καλεῖται Μιχαήλ Σάλλος, ὁμολογεῖ αὐτὸς οὗτος, ὅτι εἶναι 180 ἐτῶν, οἱ γείτονες ὅμως ἰσχυρίζονται ὅτι ὑπερβαίνει τὴν ἡλικίαν ταύτην. Ὁ δόκτωρ Ἑρμανδέξ, λέγει, ὅτι γέρων τις κάτοικος τῆς πόλεως ταύτης, ἤκουσε κατὰ τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, νὰ γίνεται λόγος περὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὡς περὶ ἑκατονταετούς τινος, ἡ δὲ ὑπογραφή αὐτοῦ ὑπάρχει κάτωθεν ἐγγράφου τινος, ἀναφερομένου εἰς τὴν ἀνίδρυσιν μονῆς κατὰ τὸ 1712, ἥτοι εἰς ἐποχὴν προγενεστέραν τῆς ἡμετέρας κατὰ 168 ἢ 170 ἔτη. Ὁ δόκτωρ Ἑρμανδέξ ἐκ περιεργείας ἐπεσκέφθη τὸν παράδοξον τούτον ἄνθρωπον. Τὸ δέμα του, λέγει, ὁμοιάζει πρὸς περγαμνὴν, ἡ δὲ λευκὴ ὡς χιὼν κόμη του περιβάλλει τὴν κεφαλὴν του ὡς κίδις. Ἀποδίδει τὴν μακροβιότητα αὐτοῦ εἰς τὴν κανονικὴν διαίταν, ἣν αἰετοπετοῦ ἐτήρησε. Τρώγει ἅπασι τῆς ἡμέρας ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν, ἐκάστην δὲ 1ην καὶ 15ην ἐκάστου μηνός, συνεθίζει νὰ γευματίζῃ, πίνων ὅσον τὸ δυνατόν πλεονέκτον ὕδωρ. Αἱ τροφαὶ αὐτοῦ εἰσὶ ψυχραὶ καὶ θρεπτικαί, φρονεῖ δὲ, ὅτι εἰς τὴν διαίταν ταύτην ὀφείλει τὴν εὐεξίαν, ἥς ἀπολαύει.

Ὁ ἐν Βιέννῃ διδάκτωρ Mikulicz ἐρεῦρε κατ' αὐτὰς ἐργασίαν τι πρὸς φωτισμὸν καὶ ἐξέτασιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ζῶντος ἀνθρωπίνου στομάχου. Τῇ 5 Νοεμβρίου εἶδει τὸ ἐργασίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὠνόμασε «γαστροσκόπιον», εἰς τοὺς ἐπιστημοντάτους καθηγητὰς τῆς ἐν Βιέννῃ ἱατρικῆς σχολῆς καὶ ἐξετέλεσεν ἐνδιαφέροντά τινα πειράματα ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν γυναικῶν ἐπὶ ἀσθενούς τινος, ἥτις ὑπέφερον ἐκ χρονίας δυσπεψίας. Συνίσταται δὲ τοῦτο ἐκ σύριγγος, ἐχοῦσης ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ἄκρου σειρὰν ὅλην μικρῶν, ἀλλ' ἰσχυρῶν λαμπτήρων καὶ συνεχόμενων μετὰ τοῦ ἑτέρου ἄκρου δι' ἡλεκτρικοῦ σύρματος· διὰ τοῦ τρόπου τούτου λαμπρὸν ῥίπτεται ὥς εἰς τὸν πάσχοντα στόμαχον. Ἡ σύριγγ' αὕτη διωχεύθη διὰ τοῦ στόματος εἰς τὸν στόμαχον τοῦ ἀσθενούς, ἐνθα ἔμεινεν ἐπὶ ὀλίγηρα εἴκοσι λεπτά τῆς ὥρας, καθ' ἃ οἱ βιενναῖοι καθηγηταὶ ἠδυνήθησαν νὰ διαγνώσῃ τὴν κατάστασιν ἐκάστου τοῦ στομάχου μέρους, τοῦ οὕτω φωτισθέντος καὶ ἀποκαλυφθέντος εἰς τὴν ὄρασιν αὐτῶν. Θεωρεῖται ὡς πιθανόν, ὅτι τὸ γαστροσκόπιον προῶρισται νὰ παρὰσχῃ ἀνεκτιμητάς ὑπηρεσίας εἰς τὰς «ἡλεκτροενδοσκοπικὰς» ἐρεῖνας, αἵτινες ἀπὸ τινος ἤδη χρόνου μετὰ τοσαύτης ἐπιδιώκονται ζήσεως ὑπὸ διαφόρων ἐπιστήμων παθολόγων τῆς Αὐστρίας. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διάφοροι εὐφύεστατοι ἐπενοήθησαν τρόποι πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Πάντες δὲ οἱ τρόποι οὗτοι εἶναι δαπανηρότατοι, καὶ ὁ Ναθαναὴλ Rothschild μετὰ χαρακτηριστικῆς ἐλευθεριότητος ἐδωρήσατο εἰς τὴν «Πολυκλινικὴν» τῆς Βιέννης πλήρη σειρὰν ἡλεκτροενδοσκοπικῶν ἐργαλείων, δι' ἧν τὸ κατάστημα τοῦτο ἠδυνήθη νὰ ἐκτελέσῃ μακρὰν

σειράν σπουδαιοτάτων καὶ διδασκικωτάτων παρατηρήσεων, σχετικῶς πρὸς τὰ φαινόμενα τῶν ἐσωτερικῶν νοσημάτων.

## ΝΥΞ

Ὁ ἥλιος, ἄφ' οὗ ἔτρεξε ὅλημερίς τὸ δρόμο  
Τοῦ οὐρανοῦ, καὶ θέρμανε καὶ φωτίσει τὴ γῆ  
Ἐκρύφθηκε· ἔς τῆς φύσεως τὸν ἅγιο τὸ νόμο  
Ἐπῆκουσε—εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν ἁγία φωνή! —

Ἐχάθηκε· τὸν οὐρανὸν ἀρχίζει νὰ σκεπάζῃ  
Σκοτάδι καὶ ἀνάμεσα προβάλλουνε τὰστέρια!  
Λές κ' εἶναι ὁ Παράδεισος, οἱ κόσμοι 'ποῦ μᾶς τάξει  
Ὁ Θεός, ὅπου τὰ κυβερνᾷ μὲ τάγιά του χέρια!

Μηδὲ λαλιὰ ἀκούεται, μηδὲ κανεὶς 'μιλάει,  
Μηδὲ πουλὶ μὲς τὰ χλωρὰ κλωνάρια κελαῖδαι,  
Ὅλα σιωπάζουν ἥσυχα, τὸ κάθε ζῶον πάει  
Μὲς τῇ φωλιά τὴν τρύπα του, νὰ πάῃ νὰ κρυφθῇ.

Ἐς τὴ γῆ σκοτάδι· τοῦρανοῦ φεγγίζουν τὰ φανάρια  
Καὶ λάμπουν μὲ περισσὴ ἐκεῖ ἀπάνου χάρι.  
Λάμπουν ἀκέρηα ὅλα τους, δὲ φέγγουν ἀνάρρηα,  
Γιατὶ δὲ βγήκε ὁλόλαμπρο ἀκόμα τὸ φεγγάρι.

Μὰ νὰ, σὲ λίγο φαίνεται κ' ἐκεῖνο μὲ περηφάνεια,  
Σὰ νύξη ποῦ σηκώνεται 'πὸ νυχικὸ κρεββάτι,  
Καμαρωμένο ὑψώνεται καὶ σχίζει τὰ οὐράνια.  
Σὴν καθβαλάρης δεξιὸς 'στὸ ὑψηλὸ του ἄτι.

Τάσσεα σιμὰ στὴ λάμψι του ἀρχίζουσιν νὰ σβύνουν,  
Καὶ τὸ φεγγάρι μοναχὸ περήφανο φωτίζει·  
Δὲν ἔμπορουν 'στὴ λάμψι του μπροσὰ κι' αὐτὰ νὰ μείνουν  
Μόν' ποῦ καὶ ποῦ κἀνένα τους μονάχο σπιθουρίζει!

Σύννεφο 'στὰ οὐράνια κἀνένα δὲν θωριέται...  
Καὶ τόση λάμψι χύνεται 'πὸ τὸ λαμπρὸ φεγγάρι.  
Ὅπου γελείεται τὸ πουλὶ, ὅπου ἀποκοιμίζεται,  
Μὲς τὰ κλωνάρια τῶν δεινῶν μὲ παιδικίσια χάρι!

Γελοίεται κ' ἡ φωνούλα του ἀκούεται ἀνάρρηα...  
Αἰλεὶ τῶν ῥιπῶν, ἡ αὐγὴ νομίζει πῶς σηκώνει...  
Γινάξει τὰ φτερούγια του καὶ τὰ μικρὰ ποδάρια  
Κάθε πουλὶ, νομίζουσιν ὅλα πῶς ξεμερώνει!

Μ' ἀλόμα, λέει ὁ Θεός, ἀκόμα κοιμηθῆτε!...  
Τὸ μάτι μου τὸ ἄγρυπνο, παιδιὰ μου, σὰς φυλάει...  
Ἀπὸ τὸν κόπο ἥσυχα ὅλα ἀναπαυθῆτε!  
Σκοτάδι στέλνω, σιωπῇ, 'σὰ μάννα λαχταράω.

Ἄχ! τί ὥραια! τί λαμπρὰ ἀνάμεσα 'στὴ Φύσι!  
Ὅποιος καρδιά ἔχει ἐκεῖ ἄς πάῃ νὰ θαυμάσῃ,  
Ἐς αὐτὴ σ' αὐτὴ τὴν ἐκκλησίᾳ ἄς πάῃ νὰ προσκυνήσῃ  
Ἐς τὰ ἔργα του τὸν Ποιητὴ καὶ νὰ τὸν δοξάσῃ.

Τὴ νύχτα, ποῦνε σιωπῇ, ἄχ πῶς! ἄχ πῶς πετάει!  
Ψηλά, ψηλά 'στὸν οὐρανὸ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ψυχὴ!  
Λές καὶ πετάει μὲ τάρωμα, ὅπου μοσχοβολάει...  
Μαζὺ μὲ τοῦ μικροῦ πουλιοῦ τὴ λυγερὴ φωνή.

Μέσα σ' ἐκεῖα τῇ σιωπῇ τῆς νύχτας, 'ποῦ τὰ στέρια  
Φεγγοβολᾷνε, π' ἄρωμα χύνουνε τὰ λουλούδια,  
Μισανοιγμένα, ἀνάμεσα σηκώνετε τὰ χέρια  
Ἐστὸν οὐρανὸ καὶ ψάλλατε 'στὸν Πλάστη μας τραγούδια

Ψάλλτε τραγούδια, τὸ Θεὸ ἐκεῖ δοξολογίστε  
Τῆς φύσεως θαυμάζοντες τὰ κάλλη, τὴ σοφία!  
Ἄσματ' ὥραια, ἀδέρρια μου, ἐκεῖ ἐκεῖ τόνιστε  
Καὶ τραγουδεῖτε τοῦ Δαυὶδ τὰ ῥήματα τὰ θεῖα!

Πέστε· «Μεγάλα, θαυμαστά τὰ ἔργα σου Θεέ μου!  
Ποῦ δὲν 'μπορεῖ ἀνθρώπινη γλῶσσα νὰ τὰ εἰπῇ  
Γιατὶ μὲ ἀκατάληπτη, Θεέ, Δημιουργέ μου,  
Σοφία ὅλα τὰπλασε καὶ πρόνοια σοφὴ!  
Πειραιεύς. Π. Κ. Ἀποστολίδης.

## ΠΟΙΚΙΛΑ

\* \* \* Ὁ βαθύπλοτος ἀμερικανὸς Howard πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἐδώρησεν εἰς τὸ κατὰσθημα τῶν ἀπόρων παίδων τῆς πόλεως Burlington, τῆς πολιτείας Βέρμοντ, τὸ θέατρον τὸ ὁποῖον εἶναι ἰδιοκτησίᾳ αὐτοῦ. Ἐκτίσθη τοῦτο πρὸ δύο ἐτῶν διὰ δαπάνης 625,000 φρ. Ἀλλ' ὁ κ. Howard ἐποίησε καὶ ἐτέρας δωρεὰς κατὰ τὸ ἄρτι ληξάν ἔτος εἰς διαφόρους φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς ἀνερχόμενας εἰς 1,125,000 φράγκα.

\* \* \* Φοβερὸς ὀκτάπους, ἐξ ἐκεῖνων τοὺς ὁποίους περιγράφει ὁ Βίκτωρ Οὐγγῶ ἐν τοῖς Ἐργάταις τῆς Θαλάσσης, ἠγρεύθη ἐσχάτως ἐν τῇ Νέᾳ Γῆ. Τὸ θηρίον τοῦτο ἔχει μῆκος 36 ποδῶν.

\* \* \* Ἀμα ὡς ὑπέστρεψεν ὁ Μικάδης ἡ αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας ἐκ τινος περιηγήσεως εἰς τὴν χώραν του, ἐξέδωκε προκήρυξιν κατ' αὐτὰς δι' ἧς εἰδοποιεῖ ὅτι θέλει ιδρύσει ἐν τῇ κῆτει του συνταγματικὸν πολίτευμα μετὰ βουλῆς ἀντιπροσώπων ἐν ἔτει 1890. Πολλοὶ ἐφημερίδες τῆς χώρας ἐκείνης παρετήρησαν ὅτι ἡ διορία εἶναι πολὺ μακρὰ, ἀλλ' αὐταὶ ἐτιμωρήθησαν διὰ παύσεως.

\* \* \* Ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων τῆς Κρήτης μαθάνομεν ὅτι τὸ τμήμα Ἡρακλείου κατοικεῖται ὑπὸ 54,698 χριστιανῶν καὶ 32,968 Ὀθωμανῶν. — Ἐκ τούτων 21,553 κατοικοῦσιν ἐν τῇ πόλει τοῦ Ἡρακλείου, — τὸ τμήμα Βασιλείου ὑπὸ 43,609 χριστιανῶν καὶ 8301 Ὀθωμανῶν, τὸ τμήμα Ρεθύμνης ὑπὸ 33,294 χριστιανῶν καὶ 13,247 Ὀθωμανῶν. — Ἐκ τούτων 9,099 κατοικοῦσι τὴν πόλιν Ρεθύμνης. Τὸ ὅλον τῶν κατοίκων τῶν τριῶν τούτων τμημάτων ἀνέρχεται εἰς 186,205, ἐξ ὧν χριστιανοὶ μὲν 131,582, Ὀθωμανοὶ δὲ 54,593, ἐκτὸς 25 Ἰσραηλιτῶν καὶ 5 Ἀρμενοκαθολικῶν. Τὰ τμήματα Χανίων καὶ Σφακίων κατοικοῦνται ὑπὸ χριστιανῶν μὲν 128,686, Ὀθωμανῶν δὲ 18,894.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ  
τῶν Εὐαγγελίων εἰς τόμους δύο [Ἡρωτότυπον κείμενον]. Ἐκαστος τόμος τιμᾶται Δρ. 5.

Πωλεῖται ἐν τῇ Τυπογραφείῳ τῆς «Ἀθηναῖδος».

Οἱ προπληρώνοντες τὴν Συνδρομὴν  
τῆς «Ἀθηναῖδος» λαμβάνουσι δωρεὰν  
ὡραιωτάτην Εὐρωπαϊκὴν εἰκόνα.